

Zapadlé nádraží - Wanailon

G Hm C G C D G
1. Pátek je v zádech můj vlak už čeká, na toho co ven vyráží.
G Hm C G C D G
Vůbec mi nevadí lidé co se smějou, vlak mě už z města vyváží.

Am7 D G G7 C7
Ref.: Proč pořád chtít moc, když venku stačí tak málo.
Am7 D G G7 C7
Jít tam, kde potkáš jen trampů pár.
Am7 D G
Večer si k ohni sedneš, pak hvězdám dobrou noc dáš.

2. Teď krásný pocit mám, když opět stojím, na tom malém zapadlém nádraží.
Svou starou tornu na záda hodím, vstříc svým touhám vyrážím.

Ref:

3. Courám tím krajem, který mi z lesa, nese vůni polen hořících.
Ty chvíle prožité pod širou oblohou, jsou tou nejhezčí vzpomínkou.

Ref.: